

23.02.065.067-2024 Κατάθεση 25/4/24

ΣΥΝΗΜΜΕΝΟ IV

ΠΡΟΤΑΣΗ ΝΟΜΟΥ ΠΟΥ ΤΙΤΛΟΦΟΡΕΙΤΑΙ ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΤΡΟΠΟΠΟΙΕΙ ΤΟΥΣ ΠΕΡΙ
ΠΕΡΙ ΔΗΜΩΝ ΝΟΜΟΥΣ

Προοίμιο.

ΕΠΕΙΔΗ, το ζήτημα της καταβολής πολλαπλών συντάξεων σε κρατικούς αξιωματούχους και οι διάφορες επί μέρους πτυχές αυτού απασχολούν έντονα και ποικιλοτρόπως την κοινωνία,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, κρίνεται ότι η καταβολή πολλαπλών συντάξεων σε κρατικούς αξιωματούχους, οι οποίοι υπηρέτησαν σε οποιοδήποτε αξίωμα, λειτούργημα ή θέση και ακολούθως ανέλαβαν άλλο αξίωμα, λειτούργημα ή θέση και καθ' όλη τη διάρκεια της θητείας ή υπηρεσίας τους σε τέτοιο αξίωμα, λειτούργημα ή θέση αποτελεί εν τέλει πρόκληση και/ή στρέβλωση, η οποία χρήζει εξορθολογισμού και εξισορρόπησης,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, σύμφωνα με τη νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου, η σύνταξη αποτελεί περιουσιακό δικαίωμα προστατευόμενο από το Άρθρο 23 του Συντάγματος και ως τέτοιο έχει τύχει απόλυτης αναγνώρισης στην *Κουτσελίνη-Ιωαννίδου ν Δημοκρατίας (2014) 3ΑΑΔ 361, ECLI:CY:AD 2014:D750,*

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, το περιουσιακό δικαίωμα, σύμφωνα με το Άρθρο 23 του Συντάγματος δεν υπόκειται σε οποιουσδήποτε περιοριστικούς όρους, παρά μόνο διά νόμου και διά τους προβλεπόμενους στην

παράγραφο 3 του εν λόγω Άρθρου όρους, δεσμεύσεις ή περιορισμούς,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, το αναγνωρισθέν ως περιουσιακό δικαίωμα σε σύνταξη, έτυχε απόλυτης αναγνώρισης στην ως άνω αναφερόμενη υπόθεση, στην οποία επρόκειτο για πλήρη ή μερική αποστέρηση της σύνταξης στο διηλεκές και στην οποία για τον λόγο αυτό αποφασίστηκε ότι δεν χωρούσε στάθμιση του γενικού συμφέροντος της κοινωνίας αφενός και του ατομικού δικαιώματος ιδιοκτησίας των αιτητών αφετέρου, όπως γίνεται στο πλαίσιο εφαρμογής του άρθρου 1, του Πρώτου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ) επί τη βάσει των αρχών της αναλογικότητας και της δίκαιης εξισορρόπησης συγκρουόμενων θεμιτών συμφερόντων (*Panfile v Romania*, κίνηση αρ. 139022/11, 20.3.2012),

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, παρά ταύτα, το ζήτημα της καταβολής πολλαπλών συντάξεων, όπως αυτό αντανakλά στη συλλογική συνείδηση της κυπριακής κοινωνίας και υπό το βάρος της ολοένα αυξανόμενης κατακραυγής και απαξίωσης συνιστά πλέον ζήτημα ηθικής τάξης και πολιτικής δεοντολογίας, το οποίο επιβάλλει στην πολιτεία να εγκύψει με προσοχή στο θέμα και να εξεύρει εκείνη την αποδεκτή συνιστώσα ρύθμισης του θέματος στην ευρύτητά του, ώστε μέσω μίας ισοζυγισμένης, υπό τις περιστάσεις, ρύθμισης αποδεκτής από το κοινωνικό σύνολο και κατά τρόπο που να μην πλήττεται

ουσιαστικά το υπό αναφορά δικαίωμα, να εκφράζεται η δημοκρατική άποψη της κοινωνίας,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, ο όποιος περιορισμός του περιουσιακού δικαιώματος πρέπει εν πάση περιπτώσει να επέρχεται διά νόμου και να βασίζεται στην επίκληση συγκεκριμένων προβλεπομένων στο Άρθρο 23 του Συντάγματος λόγων,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, το δικαίωμα σε σύνταξη για τους κρατικούς αξιωματούχους ρυθμίζεται σε πλείστους όσους νόμους της Δημοκρατίας ήδη από το 1980, ειδικότερα βάσει των διατάξεων του περί Συντάξεων (Ορισμένοι Αξιωματούχοι της Δημοκρατίας) Νόμου (Αρ. Νόμου 44 του 1980), σύμφωνα με τον οποίο η σύνταξη για τους προβλεπόμενους στον εν λόγω Νόμο αξιωματούχους αναστέλλεται, εφόσον αυτοί αναλάβουν οποιοδήποτε έτερο λειτούργημα ή αξίωμα στη Δημοκρατία [άρθρο 3(2)],

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, παρά την αναγνώριση από τη νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου της καταβολής σύνταξης ως περιουσιακού δικαιώματος εκ παραλλήλου με το δικαίωμα στον «μισθό», το δικαίωμα αυτό δεν συνεπάγεται και κατοχύρωσή του σε ορισμένο ύψος, εκτός από την περίπτωση της διακινδύνευσης της αξιοπρεπούς διαβίωσης του δικαιούχου [*Λαούτας ν Δημοκρατίας (2001) 3ΑΑΔ §40*],

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, εφόσον εξυπηρετείται πιεστική κοινωνική ανάγκη και ο τεθείς περιορισμός δεν είναι δυσανάλογος προς τον σκοπό τον οποίο ούτος εξυπηρετεί, η δε ανάγκη βασίζεται στο δημόσιο συμφέρον, το οποίο εν προκειμένω εξειδικεύεται ως η επιβαλλόμενη και/ή η πιεστική εκείνη κοινωνική ανάγκη προς αποκατάσταση του περί δικαίου αισθήματος που προκαλείται στον πολίτη συνεπεία της καταβολής, ταυτόχρονα, πολλών συντάξεων σε ένα πρόσωπο και μάλιστα υπό συνθήκες ολοένα και μεγαλύτερης οικονομικής στενότητας για το σύνολο των πολιτών,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, παρά ταύτα, η επίκληση και μόνο του δημόσιου συμφέροντος ως λόγου περιορισμού του εν λόγω περιουσιακού δικαιώματος δεν δύναται να θεμελιώσει απαλλαγή από την αρχή της νομιμότητας, αφού «δημόσιο συμφέρον» θεωρείται μόνο εκείνο που ορίζεται από τη Συντακτική και/ή Νομοθετική Εξουσία, οι οποίες είναι προς τούτο εξουσιοδοτημένες από το Σύνταγμα και τους νόμους της Δημοκρατίας να ενεργούν προς τούτο, *[Παπαγεωργίου ν Δημοκρατία (1990) 3.ΑΑΔ 1245 Ολομέλειας],*

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, εν πάση περιπτώσει, το άρθρο 1 του Πρώτου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ επιβάλλει τον περιορισμό του περιουσιακού δικαιώματος διά νόμου μόνον, εφόσον προηγουμένως γίνει στάθμιση του γενικού συμφέροντος της κοινωνίας και του ατομικού δικαιώματος της ιδιοκτησίας, επί τη

βάσει των αρχών της αναλογικότητας και της δίκαιης εξισορρόπησης συγκρουόμενων θεμιτών συμφερόντων που εν προκειμένω επιβάλλεται πλέον ως επιτακτική κοινωνική ανάγκη,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, σύμφωνα με τη νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου, η προσδοκία απόκτησης αξίωσης για σύνταξη γεννάται κατά τον χρόνο της πρόσληψης, συνιστά εν δυνάμει ιδιοκτησία και αποκρυσταλλώνεται ως ιδιοκτησιακό δικαίωμα με τη συμπλήρωση συντάξιμης υπηρεσίας σε συντάξιμη θέση [Αποστολάκης *ν* Ελλάδα, Υποθ. Αρ. 3957/09, 22.10.2009 και Φιλίππου κ.ά *ν* Δημοκρατίας (2010) 3 ΑΑΔ 241, Παύλου *ν* Δημοκρατίας (2009) 3 ΑΑΔ 584], γεγονός που επιτρέπει την υπό όρους αναστολή καταβολής σύνταξης και για το μέλλον, λαμβανομένης υπόψη της επελθούσας αποκρυστάλλωσης του υπό αναφορά δικαιώματος ως ιδιοκτησιακού με τη συμπλήρωση της συντάξιμης ηλικίας, η οποία εφαρμοζόμενη και τηρουμένων των αναλογιών, στην περίπτωση κρατικού αξιωματούχου σε αξίωμα ή λειτούργημα, παραπέμπει στο ότι το δικαίωμα στην οικεία σύνταξη αποκρυσταλλώνεται με τη λήξη της θητείας στο αντίστοιχο αξίωμα ή λειτούργημα,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, υπό το φως των πιο πάνω, κρίνεται ότι επέστη ο χρόνος ρύθμισης του ζητήματος της καταβολής πολλαπλών συντάξεων σε κρατικούς αξιωματούχους και παρέμβασης διά νόμου στο περιουσιακό δικαίωμα της σύνταξης ως προς εκείνους

τους κρατικούς αξιωματούχους, οι οποίοι έχουν υπηρετήσει σε περισσότερα αξιώματα, λειτουργήματα ή θέσεις στη Δημοκρατία ή στην Ευρωπαϊκή Ένωση, και συνεχίζουν να υπηρετούν σε τέτοια αξιώματα, λειτουργήματα ή θέσεις με τη θέσπιση, ανάλογου νομοθετικού πλαισίου αναστολής σύνταξης η οποία κερδίζεται για το μέλλον,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, κρίνεται ότι μία υπό τις περιστάσεις ισοζυγισμένη λύση πρέπει να εκτείνεται προς περισσότερες κατευθύνσεις, ήτοι στον συμψηφισμό καταβλητέων συντάξεων για όλους όσοι δεν εμπίπτουν ήδη από το 1980 στο υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο αναστολής συντάξεων, στην αύξηση του συνταξιοδοτικού ορίου καταβολής σύνταξης από το εξηκοστό (60^ο) στο εξηκοστό πέμπτο (65^ο) έτος της ηλικίας για εκείνους τους κρατικούς αξιωματούχους για τους οποίους εξακολουθεί ακόμη να ισχύει ως συνταξιοδοτικό όριο το εξηκοστό (60^ο) έτος της ηλικίας (υπουργούς, υφυπουργούς, βουλευτές και δημάρχους), όπως ακριβώς ισχύει για όλους τους υπόλοιπους πολίτες στη Δημοκρατία, στην εισαγωγή ανώτατου ορίου σύνταξης για περισσότερα του ενός αξιώματος, λειτουργήματα ή θέσεις, ώστε αθροιστικά η καταβλητέα σύνταξη να μην υπερβαίνει συγκεκριμένο ανώτατο όριο και περαιτέρω, η αναστολή καταβλητέας σύνταξης για το μέλλον, δεδομένου ότι το δικαίωμα θεμελιώνεται από καθορισμένη ημερομηνία και μετά, χωρίς επηρεασμό καθ' οιονδήποτε τρόπο ήδη θεμελιωθείσας σύνταξης και/ή του πυρήνα του περιουσιακού

δικαιώματος σε σύνταξη,

Για όλους τους πιο πάνω λόγους, η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

Συνοπτικός τίτλος.	1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί Δήμων (Τροποποιητικός) Νόμος του 2022 ^(Αρ.4) και θα διαβάζεται μαζί με τον
111 του 1985	περί Δήμων Νόμο του 2022 (που στο εξής θα αναφέρεται ως «ο
1 του 1986	βασικός νόμος») και ο βασικός νόμος και ο παρών Νόμος θα
8 του 1986	αναφέρονται μαζί ως οι περί Δήμων Νόμοι του 2022 έως 2023.
25 του 1986	
39 του 1986	
50 του 1986	
114 του 1986	
121 του 1986	
149 του 1986	
14 του 1987	
63 του 1987	
165 του 1987	
320 του 1987	
39 του 1988	
204 του 1988	
119 του 1990	
143 του 1991	
190 του 1991	

223 του 1991
40(I) του 1992
54(I) του 1992
87(I) του 1992
23(I) του 1994
37(I) του 1995
8(I) του 1996
65(I) του 1996
85(I) του 1996
20(I) του 1997
112(I) του 2001
127(I) του 2001
128(I) του 2001
139(I) του 2001
153(I) του 2001
23(I) του 2002
227(I) του 2002
47(I) του 2003
236(I) του 2004
53(I) του 2005
86(I) του 2005
118(I) του 2005
127(I) του 2005
137(I) του 2006
157(I) του 2006

25(I) του 2007
147(I) του 2007
153(I) του 2007
19(I) του 2008
73(I) του 2008
51(I) του 2009
97(I) του 2009
48(I) του 2010
121(I) του 2010
30(I) του 2011
137(I) του 2011
217(I) του 2012
95(I) του 2013
143(I) του 2013
54(I) του 2014
119(I) του 2014
49(I) του 2015
78(I) του 2015
103(I) του 2015
115(I) του 2016
128(I) του 2016
79(I) του 2017
161(I) του 2017
25(I) του 2018
74(I) του 2018

13(I) του 2019
14(I) του 2019
15(I) του 2019
139(I) του 2019
171(I) του 2020
99(I) του 2021
121(I) του 2021
4(I) του 2022.

52(I) του 2022

72(I) του 2023.

Τροποποίηση
του άρθρου 2
του βασικού
νόμου.

2. Το άρθρο 2 του βασικού νόμου τροποποιείται με την προσθήκη, στην κατάλληλη αλφαβητική σειρά, των ακόλουθων νέων όρων και των ορισμών αυτών:

«αξίωμα, λειτούργημα ή θέση στη Δημοκρατία»
σημαίνει οποιοδήποτε αξίωμα, λειτούργημα ή θέση, για τα οποία καταβάλλεται από τη Δημοκρατία ή από νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, οργανισμό δημοσίου δικαίου ή αρχή τοπικής αυτοδιοίκησης, αναλόγως της περιπτώσεως, αντιμισθία, αποζημίωση ή μηνιαίες απολαβές, αντίστοιχα, και

περιλαμβάνει το αξίωμα του Προέδρου της Δημοκρατίας, του Πρόεδρου της Βουλής των Αντιπροσώπων, του Διοικητή της Κεντρικής Τράπεζας της Κύπρου, του Κυβερνητικού Εκπροσώπου, του βουλευτή, υπουργού, υφυπουργού παρά τω Προέδρω, δημάρχου, του Προέδρου Συμβουλίου Επαρχιακού Οργανισμού Αυτοδιοίκησης, του επιτρόπου, εφόρου ή προέδρου και μελών οποιασδήποτε αρχής ή άλλου σώματος και οποιοδήποτε άλλο αξίωμα, λειτούργημα ή θέση που καθιερύεται δυνάμει του Συντάγματος ή προβλέπεται στον εκάστοτε περί Προϋπολογισμού Νόμου ή από τις διατάξεις οποιουδήποτε άλλου εν ισχύι Νόμου, αλλά δεν περιλαμβάνει θέση στην κρατική υπηρεσία ή στον ευρύτερο δημόσιο τομέα.

“αξίωμα, λειτούργημα ή θέση στην Ευρωπαϊκή Ένωση” σημαίνει θητεία ή υπηρεσία σε αξίωμα ή θέση σε θεσμικό όργανο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή θητεία ως μέλους του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, κατόπιν εκλογής διενεργηθείσας στη Δημοκρατία, δυνάμει των διατάξεων του

10(Ι) του 2004 περί Εκλογής των Μελών του Ευρωπαϊκού

202(I) του 2004 Κοινοβουλίου Νόμου και περιλαμβάνει αξίωμα ή
207(I) του 2004 λειτούργημα ή θέση στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή,
13(I) του 2009 στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο
144(I) του 2013 Ελεγκτικό Συνέδριο, στην Οικονομική και
35(I) του 2014 Κοινωνική Επιτροπή, στην Επιτροπή
43(I) του 2018 Περιφερειών, στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή,
97(I) του 2023. στον Ευρωπαϊό Επόπτη Προστασίας
Δεδομένων, στην Ευρωπαϊκή Κεντρική
Τράπεζα, καθώς και σε οποιονδήποτε άλλο
οργανισμό, γραφείο, θεσμό ή υπηρεσία
καθιδρυθείσα ή καθιδρυθησομένη δυνάμει της
Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση ή της
Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής
Ένωσης ή δυνάμει οποιασδήποτε άλλης
νομοθετικής πράξης, της οποίας ο κανονισμός
για την υπηρεσιακή κατάσταση των υπαλλήλων
περιλαμβάνει διατάξεις ταυτόσημες ή ανάλογες,
με αυτές του παραρτήματος VIII, Άρθρο 11, του
Κανονισμού (ΕΚ και ΕΥΡΑΤΟΜ) αριθ. 11 και
31/1962 περί καθορισμού της υπηρεσιακής
καταστάσεως των υπαλλήλων και του
καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό
προσωπικό της Ευρωπαϊκής Οικονομικής
Κοινότητας και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας
Ατομικής Ενέργειας, όπως εκάστοτε

τροποποιείται ή αντικαθίσταται:

“ελάχιστη αμοιβή” σημαίνει ποσό ύψους πεντακοσίων ευρώ (€500), καταβλητέο έναντι αντιμισθίας, αποζημίωσης ή μηνιαίων απολαβών σε δικαιούχο και αναπροσαρμοζόμενο, από την 1^η Ιανουαρίου 2024, ετησίως, σύμφωνα με τον εκάστοτε δημοσιευόμενο από τη Στατιστική Υπηρεσία της Δημοκρατίας δείκτη τιμών καταναλωτή του έτους που προηγείται της δημοσίευσης.

“συνταξιούχος δήμαρχος” σημαίνει πρόσωπο, στο οποίο καταβάλλεται σύνταξη, δυνάμει των διατάξεων οποιουδήποτε νόμου ή κανονισμών για υπηρεσία αυτού στο αξίωμα του δημάρχου.».

Τροποποίηση του άρθρου 79 του βασικού νόμου.

3. Το άρθρο 79 του βασικού νόμου τροποποιείται με την προσθήκη αμέσως μετά το εδάφιο (3) αυτού, των ακόλουθων νέων εδαφίων:

«(4) Σε περίπτωση, κατά την οποία συνταξιούχος δήμαρχος αναλαμβάνει οποιοδήποτε αξίωμα, λειτούργημα ή θέση στη

Δημοκρατία ή οποιοδήποτε αξίωμα, λειτούργημα ή θέση στην Ευρωπαϊκή Ένωση έναντι αντιμισθίας, αποζημίωσης ή μηνιαίων απολαβών που υπερβαίνουν την ελάχιστη αμοιβή, η κερδηθείσα σύνταξη για υπηρεσία από την 1^η Ιανουαρίου 2024 και μετά, αφαιρουμένης της ελάχιστης αμοιβής, αναστέλλεται.

(5) Σε περίπτωση, κατά την οποία η αντιμισθία, η αποζημίωση ή οι μηνιαίες απολαβές για αξίωμα, λειτούργημα ή θέση στη Δημοκρατία ή για αξίωμα, λειτούργημα ή θέση στην Ευρωπαϊκή Ένωση, εφαρμοζομένων των διατάξεων του εδαφίου 4, δεν υπερβαίνουν το ύψος της κερδηθείσας σύνταξης για θητεία ή υπηρεσία για την περίοδο από την 1^η Ιανουαρίου 2024 και μετά, αναστέλλεται εκείνο το μέρος της καταβλητέας σύνταξης, το οποίο ισούται με την καταβλητέα αντιμισθία, αποζημίωση ή μηνιαίες απολαβές, αφαιρουμένης της ελάχιστης αμοιβής:

Νοείται ότι, με την αποχώρηση από το αξίωμα, λειτούργημα ή θέση στη Δημοκρατία ή από αξίωμα, λειτούργημα ή θέση στην Ευρωπαϊκή Ένωση, η ανασταλείσα, σύμφωνα με τις διατάξεις του εδαφίου (4) σύνταξη αρχίζει να καταβάλλεται εκ νέου, στο ύψος που αυτή θα είχε εάν δεν είχε ανασταλεί:

Νοείται περαιτέρω ότι, σε περίπτωση κατά την οποία συνταξιούχος δήμαρχος λαμβάνει σύνταξη από αξίωμα, λειτούργημα ή θέση στη Δημοκρατία ή από λειτούργημα, αξίωμα ή

θέση στην Ευρωπαϊκή Ένωση από το οποίο έχει αποχωρήσει, η ανασταλείσα σύνταξη, σύμφωνα με τις διατάξεις του εδαφίου (4), αρχίζει να καταβάλλεται εκ νέου σε τέτοιο ύψος, ώστε η κερδηθείσα σύνταξη για υπηρεσία στο αξίωμα του δημάρχου από την 1^η Ιανουαρίου 2024 και μετά, αθροισμένη με κάθε σύνταξη, την οποία ούτος λαμβάνει από οικείο αξίωμα, λειτούργημα ή θέση στα οποία είχε υπηρετήσει ύστερα από την πιο πάνω ημερομηνία, να μην υπερβαίνει τα δύο τρίτα (2/3) των υψηλότερων συντάξιμων απολαβών του δημάρχου ή του αξιώματος, λειτουργήματος ή θέσης από τα οποία ούτος έχει αποχωρήσει:

Νοείται έτι περαιτέρω ότι, ο πιο πάνω υπολογισμός δεν επηρεάζει οποιαδήποτε καταβλητέα σύνταξη για υπηρεσία στο αξίωμα του δημάρχου ή σε οποιοδήποτε άλλο αξίωμα, λειτούργημα ή θέση στη Δημοκρατία ή σε αξίωμα, λειτούργημα ή θέση στην Ευρωπαϊκή Ένωση για την περίοδο πριν από την 1^η Ιανουαρίου 2024, η οποία καταβάλλεται επιπροσθέτως.

(6) Το μέρος της κερδηθείσας σύνταξης για υπηρεσία στο αξίωμα του δημάρχου για την περίοδο που αρχίζει από την 1^η Ιανουαρίου 2024 και μετά, καταβάλλεται σε μηνιαίες δόσεις, της πρώτης αρχομένης από την επομένη της συμπλήρωσης του εξηκοστού πέμπτου (65^{ου}) έτους της ηλικίας:

Νοείται ότι, σε περίπτωση, κατά την οποία ούτος

συνεχίζει να κατέχει το αξίωμα του δημάρχου και μετά τη συμπλήρωση του εξηκοστού πέμπτου (65^{ου}) έτους της ηλικίας, η καταβολή του οικείου μέρους της σύνταξης αρχίζει από την επομένη της αποχώρησής του από το εν λόγω αξίωμα.».

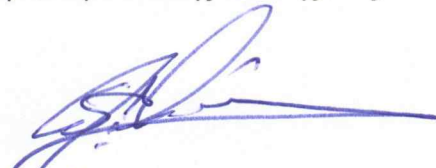
Μεταβατικές

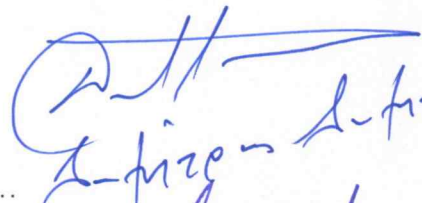
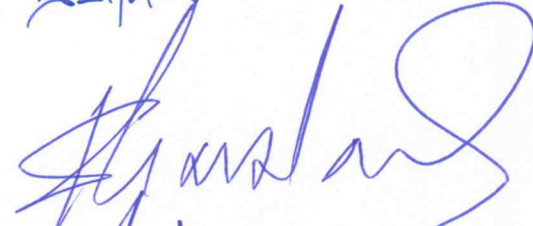
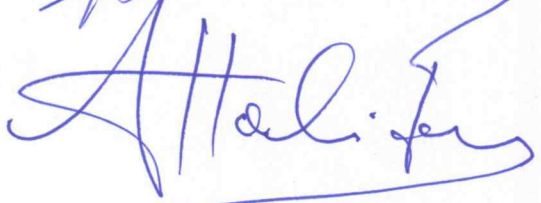

διατάξεις.

4. Από την ημερομηνία έναρξης της ισχύος των διατάξεων των περί Δήμων Νόμου του 2022 και 2023, εξαιρουμένων των 52(Ι) του 2022 διατάξεων του άρθρου 148, οι οποίες κατά την ημερομηνία 72(Ι) του 2023. έναρξης του παρόντος Νόμου βρίσκονται σε ισχύ, ο παρών Νόμος λογίζεται ότι τροποποιεί τις αντίστοιχες διατάξεις των περί Δήμων Νόμων του 2022 και 2023.

Κατατέθηκε στην ολομέλεια της Βουλής στις

ΤΙ/ΓΧ

 ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
 (σε κέρση κ.κ. οικολογών)

 ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Σκοπός της παρούσας πρότασης νόμου είναι η τροποποίηση του περί Δήμων Νόμου, ώστε να ρυθμισθούν ζητήματα καταβολής πολλαπλών συντάξεων.

Ειδικότερα, προτείνεται η αναστολή κερδηθείσας σύνταξης δημάρχου ύστερα από την 1^η Ιανουαρίου 2024, σε περίπτωση κατά την οποία ούτος αναλαμβάνει άλλο λειτούργημα, αξίωμα ή θέση στη Δημοκρατία ή στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Σκοπείται επίσης ο συμψηφισμός τέτοιας σύνταξης με την καταβλητέα για οποιοδήποτε άλλο αξίωμα, λειτούργημα ή θέση σύνταξη, ώστε δήμαρχος να λαμβάνει σύνταξη, η οποία να ισούται με τα δύο τρίτα (2/3) των υψηλότερων συντάξιμων απολαβών του, κατ' αναλογίαν των ισχυόντων για την καταβολή σύνταξης σε κρατικούς αξιωματούχους.

Σημειώνεται ότι, ανάλογες ρυθμίσεις εφαρμόζονται ήδη δυνάμει των διατάξεων του περί Συνταξιοδοτικών Ωφελημάτων Κρατικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων του Ευρύτερου Δημόσιου Τομέα περιλαμβανομένων και των Αρχών Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Διατάξεις Γενικής Εφαρμογής) Νόμου [Αρ. Νόμου 216(Ι) του 2012], σύμφωνα με τις οποίες θεμελιωθείσα σύνταξη δημόσιου υπαλλήλου ως προς το ύψος και τον χρόνο καταβολής για την περίοδο μέχρι την 31^η Δεκεμβρίου 2012, με την ψήφιση του εν λόγω Νόμου δεν έχει καθ' οιονδήποτε τρόπο επηρεασθεί, αφού η σχετική νομοθεσία είχε τροποποιηθεί μόνο ως προς το ύψος και τον χρόνο καταβολής θεμελιωθείσας σύνταξης για την περίοδο από την 1^η Ιανουαρίου 2013 και εντεύθεν.